

Győri Ítéltábla

Az ügy száma:

Pf.I.20.021/2026/4.

A felperes:

Felperes1 (Cím2)

A felperes jogi képviselője:

Kummer Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kummer Ákos ügyvéd

(cím4)

Az alperes:

Alperes1

(Cím1)

Az alperes jogi képviselője:

Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda; ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd

(cím5)

A per tárgya:

személyiségi jog megsértése

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Szombathelyi Törvényszék, 17.P.20.097/2025/10. sz. ítélet

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes; 11.

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 76.200 (hetvenhatezer-kettőszáz) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak fizessen meg 96.000 (kilencvenhatezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az államnak járó fellebbezési illetéket a jelen ítélet keltétől számított 60 napon belül kell a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára megfizetni. A fellebbezési illeték megfizetésekor a jelen bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát/jelét közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárás alapjául is szolgáló tényállás szerint az alperes a kiadója a www.hirportal1.hu oldalnak. Itt jelent meg 2022. május 9-én, a <https://www.hirportal1.hu/orszag-vilag/2022/05/botrany-a-partl-kongresszuson-igy-tiltakozott-a-nemi-eroszak-ellen-az-aldozat-elettarsa> elérési úton a „Botrány a pártl-kongresszuson: így tiltakozott az erőszak ellen az áldozat élettársa „című cikk (F/2. szám alatti okirati bizonyíték).

[2] A cikk szerint 2020. májusában az akkor tartott tisztújító kongresszusokon fantom szervezetek tucatjai támogatták politikusl újraválasztását, leírták, hogy nem kevesebb, mint 91 esetben „egészen nyilvánvalóan fantom szervezetekről van szó”, és leírták a cikkben, hogy „felmerül az okirathamisítás gyanúja is”.

[3] A perben kifogásolt állítást először a [hirportal2](http://www.hirportal2.hu) online, illetve a [hirportal3](http://www.hirportal3.hu) oldalon közölték. Ezen két közléssel összefüggésben a felperes sajtóhelyreigazítási pert indított. Mindkét sajtóhelyreigazítási perben a jogerős döntésben a szerkesztőségeket helyreigazításra kötelezte a bíróság (F/4., F/5. szám alatti okirati bizonyíték).

[4] A felperes kereseti kérelmében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez való személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal1.hu internetes oldalon 2022. május 9-én „Botrány a párt1-kongresszuson: így tiltakozott az erőszak ellen az áldozat élettársa” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a párt1 a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták politikus1 újraválasztását! Kérte az alperes kötelezését 15 napon belül 600.000 forint sérelemdíj, és annak 2022. május 10-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatának és a perköltségnek a megfizetésére.

[5] A kereset jogalapja körében hivatkozott a polgári törvénykönyvről szóló 2013.évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:42. (2) bekezdésére, a 2:43. § d) pontjára, és a 2:45. § (2) bekezdésére, illetve a 2:51. § (1) bekezdés a/ pontjára, valamint a Ptk. 2:52. § (1) - (3) bekezdésére, és a 6:48. § (1) bekezdésére.

[6] A felperes nem vitatottan közszereplő, ezért a tūrésı kötelezettsége is magasabb, mint annak, aki nem vesz részt a közélet küzdelmeiben. Ez a tūrésı kötelezettség azonban nem terjed ki a hamis tények közlésére. Hangsúlyozta, hogy a közéleti viták során a valótlan tények nagy nyilvánosság elıtti közlésére a véleménynyilvánítás szabadsága nem terjed ki. A közszereplıi minıséggel, az ilyen tevékenységgel kapcsolatosan megjelentetett valótlan tényállítások, híresztelések tekintetében tehát egy közszereplınek sincsen fokozott tūrésı kötelezettsége (Győri Ítéltábla Pf.1.20.028/2020/6.). A tények meghamisítása esetén egy közéleti szereplı is hasonló védelemre tarthat igényt, mint a közszereplınek nem minısülı személy.

[7] A felperesre nézve különösen sérelmesnek minısítette azt, hogy az alperes valótlanul bűncselekmény elkövetésével vádolta meg a felperest, melynek megvalósítása által egy párt életében kiemelt fontosságú szavazás, egy elnökválasztás demokratikus jellege, a pártszervezeten belüli választás szabadsága súlyosan sérült.

[8] A felperes állította, hogy a sérelmezett közlések fenti, alapvetı, minden közéleti szereplıtıl elvárható gondosságot nélkülözı, sőt, kifejezetten rosszhiszemő nyilvánosság felé való közvetítésével az alperes olyan jogsértést követett el, amely nem hagyható következmények nélkül. Az ilyen sérelem kompenzálására a sérelemdíj hivatott, és a jogosultsághoz nem szükséges a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása (Szegedi Ítéltábla Pf.11.20.232/2022/4. számú ítéletének [47] bekezdése). Nem lehet eredményes az olyan alperesi védekezés, mely szerint nem bizonyított a sérelmezett valótlan tényállítások és a felperest ért kár, hátrány közötti okozati összefüggés, illetve ilyen hátrány bekövetkezte. Az alperes valótan állítása miatt ért hátrány, illetve sérelem bekövetkeztét a felperes külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként kérte elfogadni. Hivatkozott a felperes a Fıvárosi Ítéltábla 2.Pf.20.809/2020/4. és a 2.Pf.20.246/2023/4. számú ítéletekben kifejtettekre is.

[9] Egy népszerű hírportálon nagyon súlyos visszaéléssel vádolta meg a felperest az alperes. A felperes álláspontja szerint ilyen komoly nyilvánosság elıtt ilyen durva hazugsággal illetni valakit jelentıs hátrányt jelent, amelyet köztudomású tényként kell elfogadni. A pártok belső életében is nélkülözhetetlen demokratikus döntési folyamat

legfontosabb elemét, a szabad választásokat célzó visszaélés vádja komoly sérelem a felperesre nézve. A felperest rosszálló megnyilvánulások érték, folyamatosan magyarázkodásra kényszerültek a tagjaik.

[10] Rámutatott a felperes a sérelemdíj repressziós funkcióján túl a reparációs funkciójára (Kúria Pfv.IV.22.098/2016/6.), mely a személyhez fűződő jogok megsértésének vagyoni elégtétellel való közvetett kompenzációját, és annak magánjogi büntetését szolgálja. A sérelemdíjnak tehát magánjogi büntető funkciója is van, mely jelen esetben a jogsértéstől való visszatartás érdekében szintén érvényre kell, hogy jusson (Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.016/2017/3/II). A sérelemdíjnak ugyanakkor van szankciós jellege, amennyiben a jogsértésre szándékos vagy súlyosan gondatlan magatartás vezet (Fővárosi Ítéltábla 32.Pf.20.630/2019/4-II.). Ezért az összeg meghatározásakor tekintettel kell lenni nemcsak arra, hogy az valóságos elégtételt nyújtson a sértettnek, hanem arra is, hogy alkalmas legyen a jogsértés szankcionálására is, és kifejezze a társadalmi elítélését is. Hivatkozott továbbá a felperes arra is, hogy a Fővárosi Ítéltábla a 7.Pf.20.748/2021/4. számú ítéletének [22] bekezdésében mondta ki, hogy a „nagy számú internetes sajtóterméket működtető médiaholding alperessel szemben a kis összegű sérelemdíjnak nincsen semmilyen szankciós, illetve elégtételt adó hatása”.

[11] Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltség viselésére kötelezését kérte. Arra hivatkozott, hogy álláspontja szerint a sérelmezett közlésnek nincs sértő jellege. A felperes, mint politikai párttal szemben éles bírálatok fogalmazhatóak meg, és fokozottabb türeli kötelezettség terheli. Jelen esetben a sérelmezett kijelentések nem minősülnek olyan közlésnek, amely felperes társadalmi megítélését hátrányosan csorbítaná a társadalom szemében. Rámutatott arra, hogy a jogsértés megállapításánál nem az érintett személy szubjektív érzését, hanem azt kell vizsgálni, hogy a közmegítélés alapján objektíve sértőnek lehet-e minősíteni az adott valótlan tényállítást. Mindezekre tekintettel a felperes keresetének nincs jogalapja.

[12] Másodlagosan vitatta a felperes sérelemdíjra való jogosultságát is. Előadta, hogy a személyiségi jog megsértésének nem automatikus jogkövetkezménye a sérelemdíj alkalmazása (BH2016. 241.). A sérelemdíj alkalmazásának feltétele valamilyen nem vagyoni hátrány megléte a sérelmet szenvedett fél oldalán. A jogszabályi rendelkezések helyes értelmezése alapján ugyanis a fél „az őt ért nem vagyoni sérelemért” követelhet sérelemdíjat. Ehhez képest pedig a felperes nem bizonyított olyan konkrét nem vagyoni hátrányt, melyek a cikk jogsértőnek állított részei által érték volna. A felperes a köztudomású tényeken felül figyelembe vehető hátrányokat nem jelölt meg és nem is igazolt.

[13] Harmadlagosan az alperes álláspontja az volt, hogy a felperes által kért sérelemdíj rendkívül eltúlzott, sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, nem áll összhangban a felperest ért sérelemmel, alperes felróhatóságával és a bírói gyakorlat szerint hasonló esetekben megítélt marasztalási összegeket is eltúlzott módon meghaladja.

[14] A felperes az őt ért hátrányok körében a keresetben érvényesített összegű sérelemdíjat megalapozó többlettényállást nem igazolt. Felperes nem adta indokát, hogy az általa megállapított sérelemdíj miként és mennyiben alkalmas a felperest ért hátrány kiegyenlítésére.

[15] A sérelemdíj összegszerűsége tekintetében rámutatott arra, hogy a jóhírnév és a becsület megsértése esetén jellegéből adódóan a sértett személy nem szenvedhetett el olyan mértékű, jellegű sérelmeket, mint a magasabb sérelemdíj megállapításául szolgáló, élete, testi épsége sérülése, esetleg a hozzátartozó elvesztése esetén. Álláspontja szerint lehet a sérelemdíj alkalmazása szükségtelen is. Sok esetben ugyanis a nem vagyoni sérelem orvoslásához arányos és elegendő eszközt jelenthetnek a személyiségi jogi jogsértés objektív szankciói (pl. megállapítás, elégtételadás, jogsértés megszüntetése).

[16] A felperes által megjelölt mértékű sérelemdíj mellett nem elegendő a köztudomású tények alapján megállapítható sérelemre hivatkozni. A felperesnek igazolnia kellett volna a tényleges hátrányokat is, amelyek őt érték, ezt azonban nem tette meg. A felperes iránti közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nem vagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogát esetlegesen sértő közlések tárgyi súlya nem kiemelkedő. Az alperes hivatkozott az Alkotmánybíróság 36/1994. (VI. 24.) AB határozatára.

[17] Kitért az alperes a sérelemdíj funkcióira is, mely szerint a sérelemdíj elsődleges funkciója a személyiségi jogsértés vagyoni elégtétellel történő kompenzációja, és csak másodsorban a magánjogi büntetés. Felhívta a figyelmet arra, hogy a valótlan és sértő tényállítások jogi értékelésének megváltozott a jogszabályi környezete, a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. § (3) bekezdése. Hangsúlyozta, hogy a polgári jogi szankció nem veheti át más jogági szankciók szerepét.

[18] A sérelemdíj összegének megállapítása kapcsán a bírói mérlegelésnek ki kell terjednie a közléssel érintett személynek okozott hátrány mértékének vizsgálatára és a közlés konkrét hatásaira is. Sérelemdíj megállapítására abban az esetben kerülhet sor, ha az érintettet a jogsértő magatartással okozati összefüggésben valamilyen érdeksérelem, károsodás érte a felperest. Ilyen viszont nem állapítható meg jelen perben.

[19] Végül kérte a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodó módon határozza meg a bíróság.

[20] Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév való személyiségi jogát az általa üzemeltetett www.hirportal.hu internetes oldalon 2022. május 9-én „Botrány a párt1-kongresszuson: így tiltakozott az erőszak ellen az áldozat élettársa” címmel megjelent cikkben annak valótlan híresztelésével, hogy a párt1 a 2022. május 7-i tisztújító kongresszusán fantomszervezetek tucatjai támogatták politikus1 újraválasztását.

[21] Kötelezte az alperest, hogy fizessen meg az felperesnek az ítélet jogerőre emelkedését követő 15 napon belül 600.000 forintot, és annak 2022. május 10-től a kifizetés napjáig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű késedelmi kamatát és 76.200 forint perköltséget. Kötelezte továbbá az alperest, hogy fizessen meg az állam javára 58.500 Ft eljárási illetéket.

[22] Az ítélet indokolásában kiemelte Magyarország Alaptörvénye (a továbbiakban: Alaptörvény) I. cikke (1), (2) bekezdését, a VI. cikk (1) bekezdését, a Ptk. 2:42. § (1) bekezdését, a 2:43. § d) pontját, a 2:45. § (2) bekezdését, a 2:51. § (1) bekezdését, valamint a 2:52. § (1) – (3) bekezdéseit és megállapította, hogy a Ptk. a személyiségi jogokat – a korábbi szabályozáshoz hasonlóan – általános jelleggel részesíti védelemben: védelmet nyújt a személyiségi jogok megsértésének minden formája ellen.

[23] Személyiségi jogai jogi személyeknek éppúgy lehetnek, mint természetes személyeknek. Természetesen vannak jogok, amelyek jellegüknél fogva csak természetes személyek vonatkozásában értelmezhetőek (például az élet, egészség, testi épség védelmét szabályozó rendelkezések), tekintettel arra, hogy a jogi személyeknél hiányzik a személyiség biológiai alapja. A Ptk. vélelmet állít fel arra nézve, hogy a mások személyiségi jogainak bármilyen megsértése vagy korlátozása jogellenes cselekmény, amelynek ellenkezőjét – a sértés elkövetésére való feljogosítottságot – a sértő félnek kell bizonyítani. A jóhírnév sérelmét jelentik a valóságnak nem megfelelő tényközlések. A híresztelés akkor valósul meg, ha valaki nem saját tudomását közli másokkal, hanem a mástól szerzett valótlan információt adja tovább, azaz terjeszti. A híresztelés nem gyakoriságot jelent, egyetlen alkalommal való továbbadás is megvalósítja a hírnévrontást. A jogsértés megvalósulása szempontjából a híresztelő vétlensége, jóhiszemősége teljesen közömbös. A jóhírnév sérelmét jelenti, a valóságos tények meghamisításával a valóság hamis színben való feltüntetése is. A személyre vonatkozó, objektíve valótlan tényállítást kifejező közlés csak akkor minősül jogsértésnek, ha a közmegítélés szerint a ténymegállítást alkalmas arra, hogy a sértett társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Jogvédelmet a jóhírnév sérelme miatt az kérhet, akire vonatkozóan az őt sértő valótlan tényállítás, híresztelés, vagy a valós tények hamis színben történő feltüntető közlés történt. A jóhírnév védelme a természetes és a jogi személyeket egyaránt megilleti. Megsértése a felróhatóságra, jó- vagy rosszhiszeműségre tekintet nélkül is megállapítható.

[24] Az elsőfokú bíróság a jogsértés megállapítása körében elsődlegesen abból indult ki, hogy a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.561/2022/4., illetve a Győri Ítéltábla Pf.I.20.123/2022/4. számú ítélete emelte jogerőre azokat az elsőfokú ítéleteket, amelyben a törvényszékek helyreigazításra kötelezték a szerkesztősegeket valótlan tényállítás miatt.

[25] A bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bszi.) 6. §-a, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban Pp.) 360. § (1) bekezdése értelmében állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a korábban hozott jogerős ítéletek alapján nem vitatható az, hogy a keresetben hivatkozott tények valótlanok. A híresztelés pedig megtörtént, figyelemmel arra, hogy a perben sérelmezett cikk a jogerős sajtóhelyreigazítással érintett cikkek átvétele volt.

[26] Az elsőfokú bíróság teljes mértékben osztotta a felperes által előadottakat, hogy a közölt tény nem csak valótlan, hanem sértő is a felperesre nézve.

[27] Rámutatott az elsőfokú bíróság, hogy a cikkben közölt valótlan és sértő tény mellett a felperest bűncselekmény elkövetésével is vádolja a cikk, illetőleg a közbizalmat rendíti meg azáltal, hogy a párt a belső működése során nem tartja be a vonatkozó jogszabályokat, a demokratikus működés rendjét. A közmegítélés szerint a sérelmezett

valótlan ténymegállítást alkalmas volt arra, hogy a felperes társadalmi megítélését hátrányosan befolyásolja. Ezen tény a törvényszék köztudomású tényként fogadta el, és ez alapján a közlés sértő jellegét megállapította.

[28] Az ítélet megállapította, hogy a közszereplő sem köteles tűrni a személyére vonatkozó valótlan és sértő tényállításokat. Ha a sérelmezett közlések közügyeket érintenek, az összes körülmény vizsgálatával, érdekösszemérés alapján kell megítélni azt, hogy az érintett közéleti szereplő személyiségi jogainak védelme vagy a szólás- és sajtószabadsághoz való jog élvez-e elsőbbséget (Kúria Pfv.IV.20.282/2021/5., Pfv.IV.20.752/2020/4.). Sérelmezett közlés közügyet nem érint, így a szólás-és sajtószabadsághoz való jog védelme nem merül fel.

[29] Mindezekre tekintettel megállapította az elsőfokú bíróság a jóhírnévhez való jog megsértését a keresettel érintett valótlan tény vonatkozásában.

[30] A sérelemdíj iránti igény körében a bíróság hangsúlyozta, hogy a sérelemdíjra való jogosultsághoz a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkezésének bizonyítása nem szükséges (Ptk. 2:52. §). Az elsőfokú bíróság megítélése szerint az igényelt sérelemdíj összege nem tekinthető eltúlzottnak. A jogsértés jelentős súlyú volt, mert az ilyen jellegű, nagy nyilvánosságot kapó közlések egy politikai párt hitelességét alapjaiban kérdőjelezi meg. A belé vetett közbizalom rendül meg, amennyiben olyan valótlan tények terjednek el a párról, hogy a belső működés során sem tartja meg a demokratikus eljárási rendet. Az alperes súlyosan felróható módon, rosszhiszeműen járt el, tudva, hogy a felperesről közölt állításai valótlanok. A kifogásolt cikk kétségtelenül lejárató szándékkal jelent meg. Az alperes a felperessel szemben többszörös jogsértést követett el, sértő valótlan tény híresztelt a felperesről és bűncselekmény elkövetésével is megvádolta. Az elsőfokú bíróság figyelemmel volt a sérelemdíj kompenzációs szerepére és magánjogi büntetés funkciójára is. Alacsonyabb összegű sérelemdíj kellő visszatartó erővel nem bír az alperes gazdasági erőfölénye és a médiapiacra elfoglalt helye alapján.

[31] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; annak megváltoztatását elsődlegesen úgy kérte, hogy az ítéltábla a keresetet utasítsa el, másodlagosan a sérelemdíj megfizetésére kötelező rendelkezés mellőzését, harmadlagosan pedig a felperes részére fizetendő sérelemdíj 200.000 forintba mérséklését és kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira alapította.

[32] Mindenekelőtt azzal érvelt, hogy a Ptk. 2:45. § (2) bekezdése szerinti jogsértés, a jóhírnév megsértése nem áll fenn, ugyanis a cikk nem tartalmaz olyan állításokat, melyek tüzésére a politikai szereplőnek minősülő felperes ne lenne köteles. A sérelmezett közlések nem sértő jellegűek. Ennek kapcsán azt kell vizsgálni, hogy a felperes politikai értelemben vett jóhírnévben keletkezett-e csorbulás. Kiemelte, hogy a közügyek demokratikus vitája során a vita érintettjei a politikai történeteket a maguk összefüggéseiben értelmező polgárok, akik tisztában vannak a pártpolitikai véleménynyilvánítások figyelemfelkeltésre és túlzásokra hajlamos jellemzőivel.

[33] Másodlagosan arra hivatkozott, hogy a jogsértésekkel okozott nemvagyoni sérelem a történeti tényállás fényében bagatell, így nincs indoka a sérelmek sérelemdíjjal kompenzálásának. Amennyiben az ítéltábla nem így látná, s a felperest ért sérelem kompenzálására sérelemdíj alkalmazását tartaná indokoltnak, erre az esetre azzal érvelt, hogy a sérelemdíj megítélt összege eltúlzott, az sérti a Ptk. 2:52. § (3) bekezdését, hiszen nem áll összhangban a politikai közszereplő felperest ért sérelemmel, a köztudomású tények alapján megállapítható hátrány kompenzációjával.

[34] Hangsúlyozta: a körülmények bírói mérlegelése adott esetben azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére. Ha nem állapítható meg, hogy a személyiségi jogsértéssel okozati összefüggésben a felperes oldalán nemvagyoni hátrány keletkezett, és a megállapított jogsértés tárgyi súlya nem kiemelkedő, az összes körülmény mérlegelése mellett a sérelemdíj iránti igény elutasítható. Önmagában a személyiségi jogsértés ténye az ítélezési gyakorlat szerint nem vonja maga után a sérelemdíj iránti igény megalapozottságát. A nemvagyoni sérelem bekövetkezése a sérelemdíj megítélésének feltétele, a jogszabály pedig csak a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a felpereseket. Utalt arra, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelentek, a felperest ért sérelmet ebben a hírfolyamban, a sajtóhíresztelések egyikeként kell értékelni. A kiadásában lévő különböző sajtótermékekkel szemben a felperes a párhuzamosan előterjesztett sérelemdíj követelés kapcsán ugyanazokra a tényekre és bizonyítékokra hivatkozott. A perbeli közlések az egyidejűleg több médiaplatformon megjelent, híresztelt sajtóanyagok körébe tartoznak, s egyéb peradat hiányában vélelmezni kell, hogy a felperest ért nemvagyoni sérelem azok együttes hatása, ami alacsonyabb sérelemdíj meghatározását indokolhatja. Ezen túlmenően a felperes maga sem határozta meg, mennyiben tekinti elkülöníthetőnek a bekövetkezett nemvagyoni sérelmet a többi platformon megjelent, azonos tartalmú közlések hatásától.

[35] Kiemelte, hogy a jogsértésként értékelt állítások nem a felperes személyiségét minősítik, hanem kifejezetten politikai tevékenységére vonatkoznak. Ráadásul a közvélemény a vonatkozásában újra megjelenő állításokat már eleve fenntartásokkal kezeli, kellő távolságtartással értékeli, ami ezáltal az okozott hátrányt is degradálja. Ekként a perbeli közlések tartalma általános tapasztalat szerint az átlagosnak mondható olvasót a felperesről alkotott benyomásában már nem befolyásolta, az irántuk fennálló közbizalmat a sérelmezett közlések jelentős mértékben nem csökkentették, a kijelentésekkel okozott nemvagyoni hátrány mértéke csekély, a személyiségi jogokat sértő közlések tárgyi súlya pedig nem kiemelkedő.

[36] Az alperes azzal is érvelt, hogy a közéleti témájú jogsértések esetén a bírói gyakorlat a sérelemdíj összegszerűsége körében nagyobb mértéktartást tanúsít. Emellett megismételte, figyelemmel kell lenni a Btk. 226. §-ának 2023. június 2-ától hatályos (3) bekezdése rendelkezésére is; ez büntethetőséget kizáró okként szabályozza a sajtótermék útján elkövetést; ellene egyéni jogsérelmeknél kizárólag a személyiségvédelem polgári jogi szankciói vehetők igénybe. A törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését nem eredményezheti, a prevenciós funkció a sérelemdíj összegének meghatározásánál nem válhat dominánssá.

[37] Hangsúlyozta, hogy a felperes közszereplő, így fokozott mértékben tűrni köteles a kritikus állításokat. Az Alkotmánybíróság 7/2014. (III. 7.) számú AB határozata elvi élel

mondta ki, hogy a közszereplők a személyüket érintő, jellemzően a sajtóban megjelenő állítások magas szinten tűrésére kötelesek, melyben szűk körben a valótlan tényállítások tűrésére kötelezettsége is beletartozik. A 13/2014. (VI. 18.) és a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatok a közszereplőket érintő állítások fokozott tűrés kötelezettségének határait ugyancsak tágran határozták meg. Emellett értékelni kell azt a köztapasztalású tény, hogy az elmúlt években a közbeszéd mindennapos témájává vált a politikai szereplők közéleti magatartása, a politikai témákban átlagosan tájékozott hírfogyasztók összessége által képviselt „közvélemény” lényegében hozzászólt az ilyen állításokhoz és más megnyilvánulásokhoz.

[38] Az alperes kiemelte, hogy a felperesnek lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára, másrészt pedig a jogsértő vállalkozás gazdasági életben betöltött szerepe és a sérelemdíj összege között „magánjogi büntetés” céljából összefüggés nem állítható fel. Kiemelte továbbá, hogy ma már a közölt hírnek aktualitása nincs.

[39] Kérte végül az ítéltáblát, hogy a sérelemdíjat a jelenkori értékviszonyokhoz igazodóan határozza meg, így a késedelmi kamatfizetési kötelezettséget a marasztalási összeg után mellőzze.

[40] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérték. Álláspontja szerint a törvényszék a per eldöntése szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg, a feltárt bizonyítékokból pedig minden szempontból okszerű következtetést vont le.

[41] Kiemelte, az alperes perben vizsgálendő közlései nem véleménynyilvánítások, hanem tényállítások; ekként nincs jelentősége annak, közszereplőként köteles-e tágabban tűrni a kritikát és a véleménynyilvánítást. A közszereplőket terhelő tűrés kötelezettség nem terjed ki valótlan tényállítások megtételére; a nagy nyilvánosság előtt tett hamis, vagy nem bizonyítottan valós állításokkal szemben a közszereplők is sikerrel hivatkozhatnak személyiségi jogaik védelmére.

[42] Amit az alperes állított, az még büntetőjogilag is üldözendő, komoly jogsértés. Súlyos, a demokratikus választási folyamatok befolyásolására irányuló tevékenységgel vádolta meg őket. Mindkét állítása kirívóan sértő volt, ami a közvélemény előtt súlyosan rosszálló értékítéletet vált ki, és megkérdőjelezi még a demokráciához fűződő alapvető viszonyukat is. Az állítások nemhogy csorbítják, de kifejezetten rombolják társadalmi megítélését, ezért az általa igényelt sérelemdíj, pláne olyan fokú felróhatóság esetén, amit az alperes tanúsított, nemhogy nem eltúlzott, de különösebb kommentárt, részletes indokolást sem igényel. Az alperes célzatosan közölt hamis tényeket, magatartásának felróhatósága pedig kiemelkedő volt.

[43] A felperes szerint az Alkotmánybíróság gyakorlata [13/2014. (IV. 18.), 3217/2020. (VI. 19.) és 3111/2022. (III. 23.) AB határozatok] ugyancsak jogi álláspontját erősítik.

[44] Előadta, hogy a törvényszék a sérelemdíj mértékének meghatározásakor a Ptk. 2:52. § (3) bekezdésében felsorolt szempontokat helyesen mérlegelte, a mérlegelés szempontjai az ítélet indokolásából egyértelműen kitűnnek. A bírói gyakorlat egységes abban, hogy a sérelemdíj megalapozottságához a köztudomású tényekre alapított hivatkozás és annak értékelése is elfogadható. Az ilyen tárgyú perekben a Ptk. 2:52. § (2) bekezdése az igényérvényesítőt a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti, és megdönthető vélelmet állít fel a személyiségi jogsértés miatti hátrány bekövetkezésére. Ezért nem kötelesek bizonyítani az őket ért nemvagyoni hátrányt, az alperes ugyanakkor bizonyíthatta volna, hogy az általa sem vitatott jogsértéssel összefüggésben nem keletkezett a sérelemdíj megítélését indokoló nemvagyoni hátrány, vagy kimenthette volna a felelősség alól magát annak bizonyításával is, hogy magatartása nem volt felróható. Az alperes azonban sem a jogsértés eredményeként bekövetkező nemvagyoni hátránynak, sem a felróhatóságnak hiányát nem igazolta; meg sem kísérelte azt.

[45] Az alperes azon érvelésére, miszerint a megfogalmazott közlések cáfolatára „számos lehetőségük nyílt” volna előadta, hogy nincs olyan másik médiafelület megyében, melynek az elérése akár csak megközelítené azt, amit az alperes a hírportallal segítségével elér. Az utóbbi pedig a felperes álláspontját a legritkább esetekben sem közölte.

[46] Tény, hogy a sérelmezett közlés azonos időszakban más médiaplatformokon is megjelent, ugyanakkor valamennyi platformot az alperes üzemeltette, s üzemelteti jelenleg is. Jóhírnevük többszörös megsértése azért sem lehet érv a sérelemdíj iránti igény mérséklésére sem, mert ellenkező esetben az alperes saját felróható magatartására tudna előnyök szerzése végett hivatkozni. Az pedig, hogy a perben vizsgálandó hazug állítás újra és újra megjelent, nem azt eredményezi, hogy azt a közvélemény eleve fenntartásokkal kezeli, hanem éppen ennek ellenkezőjét.

[47] Kiemelte, nincs jelentősége annak, a jogalkotó a rágalmazás Btk.-beli tényállását miként módosította, s nincs szó arról, hogy a törvény szerinti büntethetőségi akadály a polgári jogi eszközrendszer alkalmazásának felerősítését eredményezné. Ilyen összegű sérelemdíj iránti igénynél a sérelemdíj prevenciós funkciója ugyan felmerül, de nyilvánvaló képtelenség, hogy dominánssá váljék.

[48] Hivatkozott arra is, hogy a sajtószervek a véleménynyilvánítás közvetítésében játszott kiemelkedő fontosságú alkotmányos szerepüket a szakmai szabályok megtartásával, felelősséggel kötelesek gyakorolni. Az a sajtószerv pedig, amely e szakmai szabályokat nemhogy nem tartja be, de súlyosan megsérti, semmiképpen nem hivatkozhat mentesülése érdekében arra, hogy az újságírók feladata éppen a közvélemény tájékoztatása.

[49] A felperes véleménye szerint nincs jelentősége annak, hogy a Ptk. 6:22. § (1) bekezdése szerinti ötéves elévülési időn belül igényüket mikor érvényesítik. Az időmúlás nem jár azzal a jogkövetkezménnyel, hogy emiatt a sérelemdíj nem, vagy csak alacsonyabb összegben lenne érvényesíthető; a sérelemdíj büntető funkciója hosszabb idő elteltével is érvényesül, mert alkalmas arra, hogy a jogsértőt visszatartsa az újabb jogsértéstől, azaz az ellenőrizetlen, valótlan közlések nyilvánosságra hozatalától.

[50] Károsodása akkor valósult meg – figyelemmel a Ptk. 6:532. §-ára –, amikor a www.hirportal1hu portálon a cikk megjelent. Mivel a sérelemdíj pénzbeli igény, arra a Ptk. 6:48. § (1) bekezdésének rendelkezései alkalmazandók, így nem mellőzhető a késedelmi kamat megfizetésére kötelezés sem.

[51] A fellebbezés alaptalan.

[52] Az ítéltábla megítélése szerint az elsőfokú bíróság a per eldöntéséhez szükséges tényállást helytállóan állapította meg, és abból helyes jogi következtetést vont le. A másodfokú bíróság osztja azt az álláspontját, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát, melynek kompenzálására 600.000 forint sérelemdíj szükségesnek mutatkozik, és osztja a döntés indokait is.

[53] A fellebbezés érveire figyelemmel az ítéltábla az alábbiakat hangsúlyozza.

[54] A törvényszék helyesen mutatott rá arra, hogy a perbeli közlés szerint a felperes nagyszámú kamuszervezetet hozott létre azzal a céllal, hogy a párt vezetését egy bizonyos jelölt nyerje el. Ez sérti a párt demokratikus működését, a tisztségviselők választásának szabadságát alapvetően kérdőjelezi meg, ebből adódóan a jogsértés nem bagatell.

[55] Tény, hogy közszereplőként a felperest fokozottabb tűrési kötelezettség terheli, azonban a közügyeket érintő véleménynyilvánítás szabadsága az alperest csak akkor védené, ha az általa közöltek valótlanosságáról nem tudott volna, és a foglalkozása által megkívánt körütekintést sem mulasztotta volna el. Ekként - mivel eljárása kifejezetten a felperes hiteltelenítését célozta - nincs jelentősége annak, az újságcikk közérdeklődésre tartott-e számot, miként a felperes személyének sem.

[56] Az ítéltábla véleménye szerint a felperest ért sérelem sérelemdíjjal kompenzálendő, annak megítélt mértéke pedig nem eltúlzott. Nem róható a felperes terhére, hogy a köztudomású sérelmen kívül további hátrányok bekövetkezését nem állították. A kifogásolt állítások alkalmasak voltak az irányában fennálló bizalom rombolására, hitelessége kétségbe vonására, mindemellett pedig az alperes felróhatósága nagyfokú volt.

[57] Az alperes arra helyesen hivatkozott, hogy a konzekvens bírói gyakorlat szerint a személyiségi jogsértés megállapításának nem automatikus következménye a sérelemdíj megítélése, és a körülmények mérlegelése azt is eredményezheti, hogy a jogsértő nem kötelezhető sérelemdíj megfizetésére (Kúria Pfv.IV.21.764/2015/4. számú ítélete – megjelent: BH2016.241.); így bagatell igény sérelemdíj megállapítására nem ad alapot (Kúria Pfv.IV.20.801/2021/5. számú ítélet [27]).

[58] Nem vitásan a felperes széles körben ismert párt, azaz közszereplő, azonban a rá vonatkozó célzatos, valótlan állításokat tűrni nem köteles. Az alperes nem értékítéletet fogalmazott meg, hanem valótlan tényállásokat tett, melyeknek igazságtartalmát nem ellenőrizte. Közlései a közéleti vitához nem járulhattak hozzá, azok célja az érintett politikai hitelességének rombolása volt.

[59] Kiemelendő az is, hogy a Ptk. 2:52. § (2) bekezdésének az a szabálya, miszerint a jogsértés tényén kívül további hátrány bekövetkeztének bizonyítása nem szükséges, a hátrány bizonyításának eljárásjogi kötelezettsége alól mentesíti a nemvagyonai sérelmet szenvedett személyt.

[60] Az ítéltábla leszögezi továbbá, a sérelemdíj egyrészt a személyiségi jogsérelem tekintetében kompenzációs szerepet tölt be, másrészt a hasonló jogsértések megelőzése érdekében magánjogi büntetésnek is tekinthető (Szegedi Ítéltábla Pf.I.20.002/2017/8. számú ítélet [33] – megjelent: BDT2018.3821.). Ugyan ezt az utóbbi funkciót nem automatikusan kell figyelembe venni (Kúria Pfv.III.20.104/2024/5. számú ítélet [48] – megjelent: BH2024.182.), azonban a jogsértés súlyát számításba véve jelen esetben az igényelt, 600.000 forintnál csekélyebb összegű sérelemdíj a rendeltetését nem tudná betölteni. Mivel a polgári jog és a büntetőjog rendeltetése eltér, a sérelemdíj meghatározásakor nem lehetett jelentősége annak, hogy az adott tényállást a büntetőjog tilalmazza-e.

[61] Megjegyzendő, hogy a magánjogi büntetés funkció érvényesülése érdekében számításba vehető az is, hogy az alperes, mint profitorientált gazdálkodó szervezet az elmúlt időszakban jelentős eredményt ért el.

[62] Nem vitás, hogy a sérelmezett közlések azonos időszakban az alperes által üzemeltetett más médiaplatformokon is megjelentek, azonban ezeknek a címzettje más-más olvasóközönség; a www.hirportall.hu vármegyei hírportálként működik. A célközönség eltérése miatt a jogsértő közlés más-más internetes felületen megjelentetése által okozott sérelem kumulálható.

[63] Az alperes tévesen érvelt azzal, hogy a felperesnek lehetősége volt a megfogalmazott közlések cáfolatára. Ehhez képest szükséges megjegyezni, hogy az alperes más hírportálokat érintő hasonló ügyekben meghozott ítéletek ellenére sem tett közzé önkéntesen olyan közleményt, melyből kitűnne, hogy az eredeti cikk valótlan tényállítást tartalmazott.

[64] Nem releváns, hogy az elévülési időn belül a keresetlevelet a felperes mikor nyújtották be (Kúria Pfv.IV.20.336/2024/6. számú ítélet [70]), illetőleg, hogy az elbírálás időpontjában a közlés aktualitása már kétségtől halványult. A Ptk. 6:352. §-ából adódóan, melynek értelmében a kártérítés a károsodás bekövetkeztekor nyomban esedékes, a jogsértő közlés megtörténtekor a felperesek hátrányt szenvedtek, azaz egyik oldalról az elévülési idő ekkor indult meg, másrészt pedig az alperes késedelmi kamatot a cikk megjelenését követő naptól köteles fizetni. Tény, hogy a bírói gyakorlat szerint olyankor, amikor az elkövetés és az ítélelhozatal időpontja között olyan jelentős idő telik el, hogy az értékviszonyokban számottevő változás következik be, úgy a sérelemdíj összege meghatározható az elkövetéskori és az ítélelhozatali értékviszonyok alapján is, azonban az érvényesített sérelemdíj összegek az elkövetéskori értékviszonyoknak felelnek meg.

[65] Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[66] A fellebbezés eredményre nem vezetett, így a Pp. 83. § (1) bekezdése és 102. § (1) bekezdése alapján a peresztes alperes köteles megfizetni 96.000 forint feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az államnak, továbbá a Pp. 344. § (1) bekezdése szerint meghatározott tizenöt nap teljesítési határidőben a felperesnek a Pp. 81. §-ának megfelelően felszámított, a kifejtett tevékenységgel arányban álló, 60.000 forint + ÁFA, mindösszesen 76.200 forint másodfokú perköltséget (ügyvédi munkadíjat) a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi és kamarai jogtanácsosi költségről szóló 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 3. § (1) bekezdésének a) pontja, a (4) bekezdése és 5. § (1) bekezdése alapján.

[67] A másodfokú bíróság ítéletét a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül hozta meg.

Győr, 2026. március 9.

Dr. Lezsák József s. k.
k.

Dr. Molnár Andrea s. k.

Dr. Sarmon Hedvig s.

a tanács elnöke, előadó bíró

bíró

bíró